

פני שבת נקבלה

קבלת שבת
לחבורת הזמר קולות משגב

הונגריה
כ"ד אב התשס"ו
אוגוסט 2006

את האבק מכל פינה נסיר לכבוד שבת.
על הקיר תמונה יפה ניתלה לכבוד שבת.
לבובה שמלה נקיה נלביש לכבוד שבת
שבת שלום שבת שלום
מנוחה ושמחה היום.

שבת שלום

עריכה : ורדה שביט, אמנון ריבק

לכה דודי - שלמה הלוי אלקבץ

לכה דודי לקראת כלה. פני שבת נקבלה.

שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיחד.
יהנה אחד ושמו אחד. לשם ולתפארת ולתהלה.

לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור הברכה.
מראש מקדם נסוכה. סוף מעשה במחשבה תחלה.

מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך ההפכה.
רב לך שבת בעמק הבכא. והוא חמול עליך חמלה.

התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה אל נפשי גאלה.

התעוררי התעוררי. כי בא אורח קומי אורי.
עורי עורי שיר דברי. כבוד יהנה עליך נגלה.

לא תבושי ולא תפלמי. מה תשתוחחי ומה תתמי.
בך יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על תלה.

יהיו למשסה שאסין. ורחקו כל מבלעין.
ישיש עליך אלהיך. כמשוש חתן על כלה.

למין ושמאל תפרוצי. ואת יהנה תעריצי.
על יד איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה.

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה ובצחלה.
תוך אמוני עם סגלה. בואי כלה. בואי כלה.

אדון עולם / מחבר לא ידוע, ספרד, המאה 12

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא
לעת נעשה בחפצו כל אצי מלך שמו נקרא

ואחרי ככלות הכל לבדו ימלך נורא
והוא הנה והוא הנה והוא יהיה בתפארה

והוא אחד ואין שני להמשילו ולהחבירה
בלי ראשית בלי תכלית ולו העז והמשרה

והוא אלי וחי גואלי נצור חבלי ביום צרה
והוא נסי ומנוסי מנת כוסי ביום אקרא

בגדו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה
ועם רוחי גונתי אדני לי ולא איכרא

שיר המעלות / תהילים קכ"ו, יוסל'ה רוזנבלט

שיר, המעלות :

בשוב יהוה, את-שיבת ציון – היינו, כחלמים.

אז ומלא שחוק, פינו – ולשונונו רנה :

אז, יאמרו בגוים – הגדיל יהוה, לעשות עם-אלה.

הגדיל יהוה, לעשות עמנו – היינו שמחים.

שובה יהוה, את- שביבתנו – כאפיקים בנגב.

הזרעים בדםמעה – ברנה יקצרו.

הלוד ילד, ובכה – נשא משך-הזרע :

בא-יבא ברנה – נשא, אלמתיו.

מזמור לדוד / תהילים כ"ג, שלמה קרליבך

מזמור לדוד : יהוה רעי, לא אחר.

בנאות דשא, נרביציני ; על-מי מנחות ונהלני.

נפשי ישובב ; ונחני במעגלי-צדק, למען שמו.

גם כי-אלך בגיא צלמות, לא-איכא רע-- כי-אתה עמדי ;

שבטך ומשענתך, המה ונחמני.

תערך לפני, שלחו-- נגד צררי ;

דשנת בשמן ראשי, כוסי רונה.

אך, טוב וחסד ורדפוני-- כל-ימי חיי ;

ושבתי בבית-יהוה, לארך ימים.

י"תניא, ר' יוסי בר יהודה אומר :

שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו,

אחד טוב ואחד רע.

וכשבא לביתו

ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מוצעת, מלאך טוב אומר :

יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך,

ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו.

ואם לאו - מלאך רע אומר :

יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך,

ומלאך טוב עונה אמן בעל כרחו".

התלמוד הבבלי, מסכת שבת קיט, ב :

שלום עליכם / פיוט לליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן

מְמַלְךְ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בּוֹאֲכֶם לְשִׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן

מְמַלְךְ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּרִכּוֹנֵי לְשִׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן

מְמַלְךְ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

צֹאֲתֶכֶם לְשִׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן

מְמַלְךְ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רבי נחמן מברסלב היה אומר : דע כי כל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד , לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי כל עשב ועשב יש לו שירה, ומשירת העשבים נעשה ניגון של רועה.

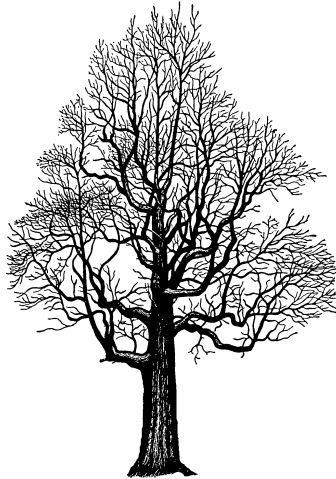
הוא היה אומר: הלוואי והייתי זוכה לשמוע את קול השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה לשם יתברך בלי תהייה ובלי שום מחשבות זרות ואינם מצפים לשום גמול. כמה יפה ונאה כששומעים את השירה שלהם וטוב מאוד ביניהם לעבוד את האלוהים ביראה.

שירת העשבים / מילים ולחן: נעמי שמר

דע לך, שכל רועה ורועה
יש לו ניגון מיוחד משלו.
דע לך, שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של רועה.

כמה יפה, כמה יפה ונאה
כששומעים השירה שלהם
טוב מאוד להתפלל ביניהם
וביראה לעבוד את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב מן השירה מתמלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של הלב.

שבת המלכה / ח.נ. ביאליק, פ. מינקובסקי

החמה מראש האיילנות נסתלקה -
בואו ונצא לקראת שבת המלכה.

הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה,
ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.

בואי, בואי, המלכה!

בואי, בואי, המלכה!

שלום עליכם, מלאכי השלום!

קבלנו פני שבת ברננה ותפלה,

הביתה נשובה, בלב מלא גילה.

שם צרוך השלחן, הנרות יאירו,

כל-פנות הבית יזרחו, יזהירו.

שבת שלום ומברך!

שבת שלום ומברך!

בואכם לשלום מלאכי השלום!

שבי, זכה, עמנו ובזיוך נא אורי

לילה ניום, אחר תעברי.

ונאנחנו נכבדך בבגדי חמודות,

בזמירות ותפלות ובשלוש סעדות.

ובמנוחה שלמה, ובמנוחה נעמה -

ברכוני לשלום, מלאכי השלום!

אַהֲלָנוּ / אברהם שלונסקי, יאיר רוזנבלום

עֲטֹף-נָא אֶל-שְׂדֵי אֶת נַפְשִׁי בְטָלִית
וְזַמֵּר בְּקוֹל : בְּאֵי כְלָה!
הוּ אֲשֶׁתִּי הִיפָּה הַדְּלִיקֵי הַנְּרוֹת
וְלִקְדוּשׁ הַכִּינֵי הַחֶלֶה.

הַלְּלָה כָּבֵר בְּרַךְ עַל נְרוֹת שְׁבִתוֹ
וְלִבְנָה לְקָדוּשׁ מוֹטְלָת.
הַיּוֹם אֲנִי רוֹצֶה בְּשׁוּבֵי הַבְּיָתָה
לְנִשְׁק הַמְּזוּזָה בְּדָלָת.

עֲטֹף-נָא רְבוּנֵי גּוּפֵנוּ בְטָלִית
וְזַמֵּר בְּקוֹל : בּוֹאֵי כְלָה!
נְשִׁינוּ הַיְפּוֹת תְּדַלְקֵנָה הַנְּרוֹת
וְאֲנוּ נְקַדֵּשׁ עַל הַחֶלֶה.

עֲטֹף-נָא אֶל-שְׂדֵי אֶת נַפְשִׁי בְטָלִית
וְזַמֵּר בְּקוֹל : בְּאֵי כְלָה!
הוּ אֲשֶׁתִּי הִיפָּה הַדְּלִיקֵי הַנְּרוֹת
וְלִקְדוּשׁ הַכִּינֵי הַחֶלֶה.

כִּי שְׁבַעַה הֵם יָמִים מְאוֹת הַשְּׁבוּעַ
וְשְׁבַעַה יֵשׁ קָנִים לְמִנּוּרָה.
וּמִי אֲשֶׁר הַדְּלִיק הַמְּנוּרָה בְּנַפְשׁ
הוּא יִצַּק הַשֶּׁמֶן לְאוּרָה.

עֲטֹף-נָא רְבוּנֵי גּוּפֵנוּ בְטָלִית
וְזַמֵּר בְּקוֹל : בּוֹאֵי כְלָה!
נְשִׁינוּ הַיְפּוֹת תְּדַלְקֵנָה הַנְּרוֹת
וְאֲנוּ נְקַדֵּשׁ עַל הַחֶלֶה.

כּוֹלו שַׁבַּת / עִידִית חַכְמוֹבִיץ', נחום היימן

אוּלֵי צִיפּוֹר בַּחֲלִילִים
צִיפּוֹר הַנַּפְשׁוֹת
אוּלֵי בִשְׁקֵט הַצִּלְלִים
לִבּוֹן בֵּין הַשִּׁמְשׁוֹת.

אוּלֵי הַשִּׁיר רַק שִׁיר הַיָּנוּ
וְהוּא גּוֹבֵה אֵט
וְחֲרוּזִים הֵם כָּל חַיָּנוּ
וְכָל חַיָּנוּ - שַׁבַּת.

אוּלֵי וּרְדִים בַּחֲשִׁיכָה
בַּשָּׁמַיִם בַּעֲרַפֵּל
עוֹמְדִים אוּלֵי בַמְּלוֹא פְּרִיחָה
בַּעֲרַב הַנוֹפֵל.

אוּלֵי הַשִּׁיר רַק שִׁיר פְּשׁוּט
וְאֵין בּוֹ חֵג כַּמַּעַט
וּמִילוּתוֹ הֵן רַק קִישׁוּט
וְקִישׁוּטוֹ - שַׁבַּת.

אוּלֵי נוּוד עַל הַדְּרָכִים
נִשְׁקֵף בַּחֲלוֹנוֹת
חֹזֵר אוּלֵי אֵל הַפְּתָחִים
עִם כָּל הַמַּנְגִּינוֹת.

אוּלֵי הַשִּׁיר רַק שִׁיר אוֹהֵב
וְהוּא אוֹמֵר מַעַט
וְהַצִּלְלִים כּוֹלֵם בִּלְבַב
וּבִלְבּוֹ - שַׁבַּת.

דרור יקרא / ר' אדונים הלוי בן לברט – "דונש"

דרור יקרא לבן עם בת.
וינצרךם כמו בבת.
נעים שמכם ולא ישבת.
שבו נוחו ביום שבת:

דרוש נוי ואולמי.
ואות ישע עשה עמי.
נטע שורק בתוך כרמי.
שעה שנעת בני עמי:

אלהים תן במדבר הר.
הדס שטה ברוש תדקה.
ולמזהיר ולנזהר.
שלומים תן כמי נהר:

דרור יקרא לבן עם בת.
וינצרךם כמו בבת.
נעים שמכם ולא ישבת.
שבו נוחו ביום שבת:

כנפי היונה – נתן יונתן, נחום היימן

תלם אחרון וחושך בגינה
היום אמר את סוף המנגינה.
ערב חרישי חתם את התמונה
בין אור לחושך נחה השכונה

דייג אסף חכה אחרונה
הנה כבר יום שישי פנה.
שוקי העיר, כנפי היונה
לבשו כותנת לבנה.

השולחן מוכן ונאספו כולם
נרות דולקים עם יין וחלה
יום עמל כלה, ומה שלא נישלם
אולי נתחיל מחר מהתחלה.

דייג אסף חכה אחרונה
הנה כבר יום שישי פנה.
שוקי העיר, כנפי היונה
לבשו כותנת לבנה.

מזמור שיר ליום השבת / תהילים פרק צב

מזמור שיר, ליום השבת.
טוב, להדות ליהנה; ולזמר לשמך עליון.
להגיד בבקר חסדך; ונאמונתך, בלילות.
עלי-עשור, ועלי-נבל; עלי הגיון בכנור.
כי שמחתני יהנה בפעלך; במעשי ידך ארנן.
מה-גדלו מעשיך יהנה; מאד, עמקו מחשבתך.
איש-בער, לא ידע; וכסיל, לא-גבין את-זאת.
בפרח רשעים, כמו עשב, ונציצו, כל-פעלי און;
להשמדם עדי-עד.
ואתה מרום-- לעלם יהנה.
כי הנה איביך, יהנה-- כי-הנה איביך יאבדו;
יתפרדו, כל-פעלי און.
ותרם כראים קרני; בלתי, בשמן רענן.
ותבט עיני, בשורכי;
בקמים עלי מרעים-- תשמענה אזני.
צדיק, בתמר יפרח; כארז בלבנון ישגה.
שתולים, בבית יהנה; בחצרות אלהינו יפריחו.
עוד, ונובון בשיבה; דשנים ורעננים יהיו.
להגיד, כי-נשר יהנה; צורני, ולא-עולתה בו.

מי-האיש / תהילים פרק לד

ט טעמו וראו, כי-טוב יהנה; אשרי הגבר, יחסה-בו.
י יראו את-יהנה קדשיו; כי-אין מחסור, ליכאיו.
יא כפירים, רשו ורעבו; ודרשי יהנה, לא-יחסרו כל-טוב.
יב לכו-בנים, שמעו-לי; יראת יהנה, אלמדכם.
יג מי-האיש, החפץ חיים; אהב ימים, לראות טוב.
יד נצר לשונך מרע; ושפתך, מדבר מרמה.
טו סור מרע, ועשה-טוב; בקש שלום ורדפהו.
טז עיני יהנה, אל-צדיקים; ואזניו, אל-שועתם.
יז פני יהנה, בעשי רע; להכרית מארץ זכרם.
יח צעקו, ויהנה שמע; ומפל-צרותם, הצילם.
יט קרוב יהנה, לנשברי-לב; ואת-דכאי-רוח יושיע.
כ רבות, רעות צדיק; ומפלם, יצילנו יהנה.
כא שמר כל-עצמותיו; אחת מהנה, לא נשברה.
כב תמותת רשע רעה; ושאני צדיק יאשמו.

ירדה השבת / יהושע רבינוב, דוד זהבי

ירדה השבת אל בקעת גינוסר
ונחוח עתיק בשוליה
ויעמדו מסביב הררים שושבינים
לשאת אדרתה הזוהבת
תעלינה יונים מכנרת הים
קבל את רוחה הלוהבת.

נשקה השבת לראשו של הברוש
לאזוב שבסלע נשקה
ויהי הדרדר לשרביט של מלכות
על רמות דממה מרוננת
ימשוך אז התור בקולו המתוק
חמדת כיסופין מעודנת.

הרטיטה שבת בחינה הגנוז
עיני חלונות מכל עבר
ותצאנה בנות אל העבר זמר
זמירות בערגה מצלצלת
והיתה העדנה בבקעת גינוסר
לנשמת עבריות נאצלת.

שיר לליל שבת / יהודה עמיחי, משה וילנסקי

התבואאי אלי הלילה?
כבסים כבר נבשו בחצר.
מלחמה שאף-פעם לא די לה
היא עכשו במקום אחר.
וכבישים שבים בלי הרף.
לבדס, כסוס בלי רזבז.
והפית נסגר בערב,
על הטוב והרע שבו.

וידענו היטב כי הגבול הוא
קרוב ואסור לנו שם.
אבי התפלל "וּנְכַלּוּ"
הארץ וכל צבאם".
צבא והארץ האפילו
עוד מעט וככה האור
המצנה בה שמים התחילו
שוב השנים צריכים לגמור.

